

[Boligministeren]

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Indførelse af speciel tavshedspligt og lempelse af finansieringsreglerne for fritidshuse).

(Lovforslag nr. L 195).

For at stimulere aktiviteten inden for fritidshussektoren foreslås realkreditinstitutternes låneadgang til nyopførelser, om- og tilbygninger, vedligeholdelse og forbedringer samt ejerskifte forhøjet fra 40 til 60 pct. af ejendommens kontante handelsværdi.

Samtidig foreslås løbetiden forlænget til højst 20 år, bortset fra ved ejerskifte, hvor løbetiden uændret bliver højst 10 år.

Der indføres desuden tavshedspligt for de beskæftigede i tilsynet med realkreditinstitutter svarende til den, der gælder for ansatte i bank- og sparekassetsynet og forsikringstilsynet.

I øvrigt skal jeg henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. L 196).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som de 2 tidligere tilsvarende lovforslag i denne folketingssamling.

De 3 naturalisationslove i dette folketingsår vil herefter komme til at omfatte 1.574 personer, medens der i folketingsåret 1981/82 blev naturaliseret 1.517 personer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal herved for det høje ting fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Den internationale Overenskomst om Jute og Jutevarer af 1982.

(Beslutningsforslag nr. B 102).

Juteoverenskomsten er den 6. i rækken af internationale råvareaftaler, der er forhandlet eller genforhandlet under det integrerede råvareprogram, der blev vedtaget på UNCTAD-konferencen i 1976.

I modsætning til de øvrige 5 aftaler om kaffe, kakao, naturgummi, sukker og tin tager juteoverenskomsten ikke sigte på foranstaltninger af prisstabiliserende karakter, men alene på gennemførelse af aktiviteter med henblik på bistand til juteproduktionen, forarbejdning af jutevarer i producentlandene og forbedring af juteprodukternes konkurrenceevne over for syntetiske fibre og andre substitutionsvarer.

Eftersom juteoverenskomsten er den første internationale råvareaftale, der udelukkende skal fungere som en ramme for udviklingsprojekter, er den også den første aftale, der tager specielt sigte på at udnytte finansieringsmulighederne i Den fælles Råvarefonds 2. konto. Overenskomsten om Den fælles Fond er nu ratificeret af i alt 40 lande. Folketinget meddelte den 30. april 1981 sit samtykke til Danmarks ratifikation heraf. Projekterne inden for juteoverenskomsten vil tillige blive finansieret ved bidrag fra internationale og regionale finansieringsinstitutioner og frivillige bidrag.

Udvælgelsen af egnede projekter skal ske i overensstemmelse med et sæt kriterier, som er fastlagt i overenskomsten. Der skal især lægges vægt på, at det gavner mere end ét juteproducerende land, og at det tager sigte på at forbedre de internationale afsætningsmuligheder, forarbejdning i producentlandene af jute og anvendelsen af jute og juteprodukter.

Danmarks deltagelse i overenskomsten medfører ingen økonomiske forpligtelser for Danmark ud over betaling af en forholdsmæssig andel af de løbende administrationsudgifter for Den internationale Juteorganisation, der forudses oprettet i medfør af overenskomsten. Udgifterne til dette formål anslås til en størrelsesorden af 50.000 d.kr. årligt. Det må dog anses for sandsynligt, at juteorganisationens aktiviteter – når de kommer i gang – vil indebære et vist pres på forbrugermedlemslandene for ydelse af frivillige gavebidrag. I betragtning af juteaftalens rent bistandspolitiske karakter samt dens overvejende betydning for nogle af verdens fattigste lande, dvs. Indien og Bangladesh, vil eventuelle danske bidrag til finansiering af projekter under aftalen i givet fald skulle tilvejebringes over bistandsmidlerne. Det må på denne baggrund anses for hensigtsmæssigt, at bistandspolitisk ekspertise inddrages i de